

ми · ꙗли кто лѣ(о) бѣде ꙗ сѣрод'ниѣ црѣа ми · мола не
разорит' ни попраи сего ХРНСѠВѢА на плаче подаровати ꙗ
попавѣти · ꙗ потвърѣити съ всрьдоѹемъ · бл҃гоутно бо ꙗ тако
творит' стоимъ ꙗ правокѣрноимъ црѣемъ ꙗ кралемъ .

Аще ли се кто ѡбрѣцеть ѡхоцрениемъ днаволоимъ ·
прѣстѣпит' снѣ повелѣнамъ ꙗ попр(ати с)его ХРНСѠВѢА тѣмъ
да есть сѣпер бѣ ꙗ прѣѹтамъ мѣи егѡ · въ сѣ вѣцѣ ꙗ въ гре-
дѣшнимъ страниомъ сѣднѣ(н и вт)орадо пришьствнѣ · ꙗ стои
Геѡргне въ бранѣ вѣмѣсто (помо)щи да мѣ есть сѣпостать ·
зѣ ꙗ на страшнѣмъ сѣднѣи · ꙗ да проклѣ трѣклѣ
ѡ гѣ бѣ вседрьжит(ел)ѣ ꙗ ѡ (прѣѹтоѣ) егѡ м(тре) и силомъ
ѹтѣаго ꙗ животворащаго крѣа · н ѡ ѹетої(рѣхъ) еванг(листвъ)
ѡ кѣ аѣлꙗ ꙗ ѡ т(ни) ѡцѣ ноикен(скої ꙗ) ꙗ сто(їѣ) правокѣрної
црѣи ꙗ крали вѡшеписанної
писѣ сѣ ꙗ пописѣ ар . (сѣмъ Ге)ѡргнъ го(ргъ поб)ѣ-
доносѣ · на всакѡѣ ѹтврѣѣної . . въ бесконѣѹнѣж . . .

*) КѠСТАНДИНЪ В ХА БѢ ВѢРЕНЪ ꙗ Н САМОДРЬ-
ЖЕЦЪ БЛ҃ГАРОМЪ АСѢНЪ .

№ 4

Зѡграфска грамота отъ Иванъ Александра,

1342 г.

Грамотата е хрисовулъ, даденъ отъ Иванъ Александра,
съ съгласието на Йоана V Палеологъ (1341—1391), на
Зѡграфъ за обладание на с. Хантакъ на долна Струма, тогава
подъ Византия. Пази се въ Зѡграфъ. Писана на пергаментъ,
63×36 см., съ хубавъ полууставъ. Златниятъ печатъ липсва,
но иначе грамотата е отлично запазена. Царскитъ подписъ е
писанъ съ киноваръ, едро завързано писмо. Издавана нѣколко
пѣти; най-добре въ Прил. Виз. Врем. XIII, 165—168, и у
Илински.

Ѣла оѹбо вѣсть маиовенне бѣ ѡѣа ꙗ гѣ нашего Іисѡѹ
Хрѣста ходатанствомъ сѣщѣѣ ꙗ истиннымъ прѣхнѣстѣ ꙗ прѣ-
бл҃гословенѣмъ влѹѣ ꙗ б҃городнѣлициѣ, на сѣѣи горѣ "Аѡни-
ствѣи еже быти въ неи пристаннѣи спсѣнноѹ вѣсѣкої дѣи
хрѣстѣан'ствѣи плаче же православиѣи, ꙗ съ оѹсрьднемъ прѣвѣ-

*) Рѣка държи скипѣръ.